

ΕΤΟΣ 58ον

6 Ιουνίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (2975)

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ο Χριστός άναζητά καί καλεῖ τούς πρώτους μαθητές Του «παρά τήν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας», μέσα σέ ἔνα περιβάλλον καθημερινό καί ἀπλό, μέ εἶλεύθερο φυσικό ὄριζοντα. Οι πρῶτοι στούς όποιους ἀπευθύνεται εἶναι ἄνθρωποι τοῦ καθημερινοῦ μόχθου, γνήσιοι καί ἀληθινοί καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀνεπιτήδευτοι, ἀν καί μέ διαφορετική ιδιοσυγκρασία μεταξύ τους.

Η κλήση τοῦ Χριστοῦ

Ο Θεός μᾶς καλεῖ στὸν ὑπαρξην, ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾷ, πρὶν ἀκόμη μᾶς δημιουργήσει, γι' αὐτό καί μᾶς γνωρίζει, πρὶν μᾶς φέρει στὴ ζωὴν. Αὔτος ποὺ μᾶς καλεῖ εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός. Δέν μᾶς καλεῖ στὸν ὑπαρξην, γιά νά γεννηθοῦμε καί νά πεθάνουμε, ἀλλὰ γιά νά ζήσουμε καί νά σωθοῦμε, δηλαδόν γιά νά ἐνωθοῦμε μαζὶ Του σέ μιά ἀτέθηειωτη ζωὴν. Ή κλήση τοῦ Χριστοῦ στὸ γεγονός τῆς Ἔκκλησίας, στὸν πραγματικότητα τῆς σωτηρίας, εἶναι ἔνα μυστήριο, ἔργο τοῦ θειλήματος καί τῆς πρόγνωσης τοῦ Θεοῦ. «Ούχ ύμεις με ἔξειλέξασθε, ἀλλ' ἐγώ ἔξειλεξάμην ύμᾶς» (Ἰω. 15,16), δέν μέ διαλέξατε ἐσεῖς, ἀλλὰ ἐγώ σᾶς διάλεξα. Αὐτό τό κάλεσμα ἀπευθύνεται στὸν κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά, μέ διαφορετικό τρόπο, ἀλλὰ μέ κοινό σκοπό, τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. “Οταν ὁ Θεός μᾶς διαλέγει καί μᾶς ἐκλέγει, ὅταν Ἔκεινος μᾶς καλεῖ, σέβεται τήν ιδιαιτερότητα τῆς προσωπικότητάς μας. Δέν παραβλέπει τό γεγονός ὅτι ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς εἶναι μοναδικός καί ἀνεπανάληπτος. Γι' αὐτό καί δέν καταργεῖ τήν ἐλευθερία μας, δέν μᾶς ισοπεδώνει καί δέν μᾶς ἔξισώνει, γιατί ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ δέν κατασκευάζει πανομοιότυπους ἀγίους.

Μέσα στό μυστήριο τῆς Ἔκκλησίας καλούμαστε νά χωρέσουμε ὅλοι, κλειστοί καί ἀνοιχτοί τύποι χαρακτήρων, πρόσχαροι καί σοβαροί, ἐπιεικεῖς καί αύστηροί, εύαίσθητοι καί δυναμικοί, ὅποιοι καί ἀν είμαστε ἐμεῖς, ὅποιοι καί ἀν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ(Ματθ. δ' 18-23)

Η κλήση τῶν Ἀποστόλων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν ἵσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὡπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἥκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προφάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἥκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ ἢηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

εῖναι οἱ ἄνθροι, οἱ διαφορετικοί ἀπό ἐμας. Οἱ μαθητές δέχθηκαν ἀμέσως τὸν κλήσην τοῦ Χριστοῦ, ἀνταποκρίθηκαν αὐθόρμητα καὶ ὀποκληρωτικά. Γιατί, ἄραγε; Ἐπειδὴ ἦταν καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι. Η ἀπάντηση τούς στὸν κλήσην τοῦ Χριστοῦ ἦταν πράξη ὑπακοῆς. Ἐμπιστεύθηκαν τὸν Χριστό καὶ παραδόθηκαν στὸ θέλημά Του καὶ στὸν ἀγάπην Του. Ἐδῶ, λοιπόν, ὁ δρόμος πρὸς τὸν Χριστό εἶναι ἔνας καὶ μοναδικός, ἡ ὑπακοή στὸν κλήσην Του.

Η κλήση τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντα βαθύτατα προσωπική. Ἀγγίζει τὸ κέντρο τοῦ ἔαυτοῦ μας, τὸν πυρήνα τῆς ὑπαρξής μας. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μιά νεφελώδης φιλοσοφία οὔτε μιά ἀκατανόητη, ὑψηλή καὶ φλύαρη θεολογία, ὅπως, δυστυχῶς, κάποτε τὸν παραμορφώνουμε καὶ τὸν κακοποιοῦμε ἐμεῖς. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἔχει πάντοτε ἀμεσότητα μέ τά ἐνδιαφέροντα καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἀναφέρει ποιλήτες φορές τὸ Εὐαγγέλιο. Ἀρκεῖ νά θυμηθοῦμε ὅτι στούς ἀκροατές Του πού σκέφτονται τὸν θερισμό, μιλᾶ γιά τὸν πνευματικό θερισμό. Στή Σαμαρείτιδα πού πῆγε γιά νερό στὸ πηγάδι, κάνει λόγο γιά τὸ «ὕδωρ τὸ ζῶν». Στούς ψαράδες πού τούς ἀπασχολεῖ ἡ ἐργασία τους, τούς μιλᾶ γιά μιά διαφορετική παράδοξη καὶ θαυμαστή ἀληθεία.

Η ἀπάντηση στὸν κλήσην τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐλευθερία

«Οἱ δέ ἀφέντες ἄπαντα ἡκολούθησαν τὸν Χριστό». Ἐγκατέλειψαν τὰ πάντα καὶ ἀκολούθησαν τὸν Χριστό. Δέν ἦταν μέ κανέναν καὶ μέ τίποτε στὸν κόσμο τόσο δεμένοι ὅσο μπόρεσαν νά δεθοῦν μέ τὸν Χριστό καὶ νά παραδοθοῦν στὸν ἀγάπην Του. Γι αὐτό καὶ ὅποιος ἀκολουθεῖ πραγματικά τὸν Χριστό δέν προτρέχει οὔτε στέκεται μακριά του, ἀλλά ἀπελευθερώνεται ἀπό κάθε δέσμευση μέ πρόσωπα, πράγματα καὶ καταστάσεις καὶ ζεῖ μιά καινούργια πραγματικότητα. Βιώνει τήν ἐσωτερικήν ἐλευθερία, πού πηγάζει ἀπό τήν ἀκλόνητη πίστη καὶ βεβαιό-

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ὅταν περπατοῦσε ὁ Ἰησοῦς κοντά εἰς τὸν λίμνην τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τὸν Σίμωνα, ὃ ὑποίος ἐλέγετο Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, νά ρίχνουν δίκτυον λίμνην, διότι ἦσαν ψαράδες. Καὶ τούς λέγει, «Ἐλāτε, ἀκολουθήστε με, καὶ θά σας κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Αὐτοί ἐγκατέλειψαν ἀμέσως τὰ δίκτυα καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Καὶ ὅταν ἐπροχώρησε ἀπ' ἐκεῖ, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβον, τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, μέσα σὲ πλοιάριον μαζί μὲ τὸν Ζεβεδαίον, τὸν πατέρα τους, νά ἐπισκευάζουν τὰ δίκτυα τους καὶ τούς ἐκάλεσε. Αὐτοί ἀμέσως ἀφίσαν τὸ πλοιάριον καὶ τὸν πατέρα τους καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζε ὅλοκληρη τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἐδίδασκε εἰς τὰς συναγωγὰς των καὶ ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καὶ κάθε ἀδυναμίαν εἰς τὸν λαόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀμπιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τητα ὅτι ἔχει βρεῖ τὸν ἀλήθειαν πού ἐλευθερώνει ἀπό ὅλα ὅσα καθημερινά τὸν περικυκλώνουν.

Πράγματι, ὅσο ὡριμάζουμε καὶ ὅλοκληρωνόμαστε ἐσωτερικά, συνειδοτοποιοῦμε ὅτι ἡ πολιτισμάζητημένη ἐλευθερία τὴν ὅποια ὁ κόσμος ἐπιδιώκει καὶ ὁ πολιτισμός προβάλλει ὡς βασικό σύνθημα εἶναι ἐξωτερική, σχετική καὶ περιορισμένη. Γιατί εἴμαστε αἰχμάλωτοι τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συνθηκῶν μέσα στὶς ὁποῖες ζοῦμε, τῆς κληρονομικότητας καὶ τῆς ιδιοσυγκρασίας μας, τοῦ περιβάλλοντός μας, ἀλλὰ καὶ ὡς διδόποτε ἀλληλου μᾶς δεσμεύει καὶ μᾶς ύποτάσσει σ' αὐτό. Ἔτοιμοι εἴμαστε, δέν πρέπει νά ξεννάμε ὅτι δέν εἴμαστε ἐλεύθεροι στά σύνορα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Κανές δέν μᾶς ρωτᾷ πότε, ποῦ καὶ ἀπό ποιούς θά ἔρθουμε στή ζωή, ἀλλὰ οὕτε πότε, ποῦ καὶ μέ ποιο τρόπο θά φύγουμε ἀπό αὐτήν.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, μόνο ὅταν θεληματικά ύποταχθοῦμε στὴν κλήση τοῦ Χριστοῦ, μποροῦμε νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό κάθε δουλεία στὴν ὅποια εἴμαστε φυλακισμένοι, γιά νά ζήσουμε τὴν «ἐλευθερία τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ». Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

‘Από τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

‘Ομιλίες σὲ εὐαγγελικές περικοπές καὶ ἐօρτές,
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

6 Ιουνίου 2010: KYPIAKH B' MATTHAIOS

Τιλαρίωνος όσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845).
ΤΗXOS: α' - Έωθινόν: Β' Απόστολος: Ρωμ. β' 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ' 18-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 13 Ιουνίου, Γ' Ματθαίου.

Απόστολος: Ρωμ. ε' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ' 22-33.

Βιβλία τῆς Αποστολικῆς Διακονίας

ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Σειρά «Βασική Δογματική Διδασκαλία»

1. Πρωτοπρ. Ἀντωνίου Ἀλεξιζόπουλου, Ἐφόδιον Ὁρθοδοξίας, ἐκλαϊκευμένη ὥρθοδοξη δογματική.
2. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», ματιές στό ὥρθοδοξο δόγμα μὲ βάση τό iερό Σύμβολο τῆς Πίστεως.
3. Καθηγ. Ἀθανάσιου Δελπκωστόπουλου, Ή πίστη τῶν Ὁρθοδόξων, ὥρθοδοξη δογματική γιά τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο.
4. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, Ἀπαντήσεις σὲ ἔρωτήματα δογματικά, ἐμβάθυνση στὸν ὥρθοδοξην πίστην σὲ μορφὴ 173 ἔρωταποκρίσεων.
5. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, Ἀπαντήσεις σὲ ἔρωτήματα δογματικά-συμβολικά-ιστορικοδογματικά, τό ὥρθοδοξο δόγμα σὲ σχέση μ' ἐκεῖνα τῶν ἐτερόδοξων Ἐκκλησιῶν σὲ μορφὴ 217 ἔρωταποκρίσεων.
6. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, Ἀπαντήσεις σὲ ἔρωτήματα σωτηριολογικά, ὥρθοδοξη σωτηριολογία σὲ μορφὴ 169 ἔρωταποκρίσεων.

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθῆστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μὲ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «Τήν ίστορία μας» στίς 21:30

4) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

5) «Μεγάλα ἀφιερώματα: σὲ ἄγιονς καὶ ἥρωες» (κάθε Κυριακή) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ KYPIOY», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὥρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθίνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ KYPIOY» σ' δλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr